

عنوان مقاله:

تأثیر متانول و تلقیح بذر با باکتری های محرک رشد بر مولفه های پر شدن دانه، محتوای کلروفیل و عملکرد گلرنگ تحت سطوح مختلف آبیاری

محل انتشار:

فصلنامه به زراعی کشاورزی، دوره 23، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رئوف سید شریفی - استاد، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

رضا سید شریفی - دانشیار، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

حامد نریمانی - دانشجوی دکتری، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تأثیر متانول و تلقیح بذر با باکتری های محرک رشد بر مولفه های پر شدن دانه، محتوای کلروفیل و عملکرد گلرنگ (*Carthamus tinctorius* L.) تحت سطوح مختلف آبیاری، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه محقق اردبیلی در سال ۱۳۹۹ اجرا شد. عوامل مورد بررسی شامل آبیاری (آبیاری کامل به عنوان شاهد، قطع آبیاری در ۵۰ درصد مراحل تکمه دهی و گلدهی)، کودهای زیستی (عدم کاربرد به عنوان شاهد، تلقیح بذر با فلاوباكتريوم، سودوموناس، کاربرد هم زمان فلاوباكتريوم و سودوموناس) و محلول پاشی متانول (محلول پاشی با آب به عنوان شاهد و محلول پاشی ۱۰ و ۲۰ درصد حجمی متانول) بود. نتایج نشان داد که کاربرد هم زمان فلاوباكتريوم، سودوموناس و محلول پاشی ۲۰ درصد حجمی متانول تحت شرایط آبیاری کامل، محتوای کلروفیل (۵۷/۴۱ a درصد)، b (۵۹/۷۴ درصد) کلروفیل کل (۳۳/۴۹ درصد)، طول دوره و دوره موثر پر شدن دانه (به ترتیب ۳۲/۲۷ و ۸۹/۷۲ درصد)، عملکرد دانه (۲/۶۹ درصد) را نسبت به شرایط عدم کاربرد کودهای زیستی، متانول و آبیاری تا ۵۰ درصد مرحله تکمه دهی افزایش داد. به طور کلی، نتایج نشان داد که کاربرد باکتری های محرک رشد و متانول بواسطه بهبود محتوای کلروفیل و مولفه های پر شدن دانه می تواند عملکرد دانه را تحت شرایط محدودیت آبی افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

پر شدن دانه، خشکی، سودوموناس، فلاوباكتريوم، متانول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1351340>

